

DHAMMAPADA

TIPITAKA TEOS
Tlk Linnart Mäll

VII VÄÄRIKAS

90. Kirepalavikus ei vaevle see, kes lõpetas teekonna ning on muredeta ja kõigest vaba. Ta on hävitanud kõik kammitsad.

91. Mõtlemisvõimelised eemalduvad, kodus ei ole neil rõõmu. Nagu luiged jätavad oma järved, nii lahkuvad nemad kodudest.

92. Nad ei kogu vara ja nad teavad, mida söövad. Nende eluasemeks on tühjus, nimetamatus ja vabadus. Nagu taevas lendavaid linde, on ka nende teed raske jälgida.

93. Ta on meelemürgid hävitanud, ta ei ole ablas söögi järele. Tema eluasemeks on tühjus, nimetamatus ja vabadus. Nagu taevas lendavaid linde, on ka tema teed raske jälgida.

94. Tema võimed on rahulikud nagu ratsaniku taltsutatud täkud. Ta on lahti ülbusest ja vaba meelemürkidest. Temasugust kadestavad isegi jumalad.

95. Ta ei tee takistusi nagu maa, ta on kindel nagu Indra sammas. Ta on puhas nagu mudata järv. Niisugusele ei ole enam sansaarasid.

96. Tema meel on rahulik, tema jutt on rahulik ja tema teod on rahulikud. Niisugune tõeline teadja on vabanenud ja rahunenud.

97. Ülim inimene ei ole kergeusklik, ta tunneb tehtamatut. Ta on kütked läbi lõiganud, näivuse hüljanud ja kõikidest soovidest vabanenud.

98. Kus ka ei viibiks väarikad, kas külas või metsas, kas orus või mäel, see pind on meeldiv.

99. Metsad on meeldivad. Mida inimesed ei naudi, seda naudivad kiretud, sest nad ei otsi himudele rahuldust.